

At sætte billeder på ord: Kunsten at lære **RePlikker**

Interview med skuespiller **Susanne Bonde**

Af Cecilie Ellebjerg Hansen, Tre Falke Skolen

Det kan være udfordrende at skulle lære replikker i forbindelse med et eksamensprojekt. Mange elever efterspørger derfor gode råd og teknikker til at memorere de mange ord, når de sidst på året står med et nyt manuskript foran sig. Vi har spurgt skuespiller Susanne Bonde, hvordan hun arbejder med at lære replikker i forberedelserne til en ny rolle.

Hvordan forbereder du dig, når du skal i gang med en ny rolle?

Når jeg skal skabe en ny rolle, starter jeg med at læse manuskriptet eller synopsen grundigt igennem nogle gange. Jeg begynder at skabe mig et billede af, hvad det er for en person, jeg skal spille, hvordan hendes energi er, hvad hendes forhold til sine medspillere er, og hvad hun gerne vil eller ikke vil. For mig formes rollen bedst på gulvet, mens vi arbejder med scenerne, og jeg leger med, hvordan hun bevæger sig, og hvordan hendes stemme er. Med hjælp fra instruktøren der guider udefra, finder jeg frem til hendes fysik, og hvordan hun håndterer de forskellige situationer, og vi taler meget om, hvad der ligger bag hendes handlinger, og hvad hun føler, når hun siger det, hun gør. Det hjælper mig til at mærke hende som en hel person.

Har du en særlig teknik eller metode, du anvender, når du skal lære replikker?

Når jeg skal lære replikker, starter jeg med at læse dem mange gange. Jeg tager et lille stykke ad gangen og terper mine ord igennem. Det hjælper, når man kender handlingsforløbet i detaljer, for så kan man bruge logikken til at huske, hvad det næste er og det næste osv. Men når jeg kommer til at skulle lære replikkerne i detaljer, bruger jeg billeder i hovedet til at huske de præcise ord. For eksempel hvis jeg skal sige: "hvad blander hun sig for", kan jeg forbinde den karakter, der lige har sagt noget med en blender, og det giver mig et billede, så jeg kan huske "blander". Jeg prøver at sætte billeder ind i mit hoved, som associerer hen til de vigtigste ord i mine replikker. Det hjælper mig meget, når stykket kører, og jeg så kan huske nogle af de billeder, der hjalp ordene frem. Det hjælper også at sætte ordene fast på arrangementet eller fysikken, sådan så jeg kan huske, at når jeg går hen til bænken, skal jeg

sige: "og solen sank ned bag bjergene", mens jeg tegner bjerge med højre arm. Det er så lidt besværligt, hvis arrangementet bliver lavet om, men så må man kode om inde i hovedet.

Hvad synes du, er det sværeste ved at lære et nyt manuskript?

Det sværeste er at huske de små ord helt præcist og rækkefølgen. Man kan godt sige sin replik, så den giver mening, men ikke nødvendigvis rigtigt i forhold til manuskriptet. Og man kan hurtigt komme til at bytte rundt på nogle ord. Så må man bare terpe igen.

Har du et godt råd til elever, der synes det er svært at lære replikker?

Jeg vil råde eleverne til at læse replikkerne mange gange og så få en kammerat til at hjælpe ved at holde manuskriptet og sige de andre replikker, så man får øvet det i flow. Og så er det vigtigt, at den der øver bliver rettet, hvis han/hun siger noget forkert. Til sidst sidder de på rygraden.

Susanne Bonde (f. 1970):

Skuespiller, instruktør, danser og underviser. Uddannet på Nordisk Teaterskole, Århus i 1993. Medstifter af performancegruppen Bidt (1996) og teaterkompagniet SVADA (005).

Har medvirket i en lang række forestillinger, bl.a. Hoveder på høns (Plan B), STRIP (Får30), Odysseus eventyrlige rejse (Folketeatret), Baby Blue (Betty Nansen Teatret), Pålæg (Husets Teater), Kalejdoskop (Carte Blanche), Pinocchio (Zangenbergs Teater) samt i adskillige af Dansk Rakkerpaks produktioner, heriblandt La Fontaine og Psycho - Street Cut. Har desuden medvirket i dansefilmene Rool og Escualo – en tangofilm og står bl.a. bag DANSALON, som tilbyder professionel undervisning i selskabsdanse.